

PHŲ LŲC:

ĐĜι	ıλı	TÂM	CIP
וטש	LUI	IAIVI	3Ų:

Chương 1: TÔI ĐÃ "LÊN VOI XUỐNG CHÓ" NHƯ THẾ NÀO ?tra	ing 2
Chương 2: NHỮNG VIỆC CẦN LÀM VÀ CẦN TRÁNH KHI HỌC TIẾNG ANHtra	ang 17
Chương 3: HƯỚNG DẪN BẠN THỰC HIỆN TỪNG BƯỚC tra	ng 26
Chương 4: CÁC TÀI LIỆU TÔI ĐÃ SỬ DỤNG TRONG QUÁ TRÌNH HỌC TIẾNG ANH CỦA trang 32	MÌNH

ĐÔI LỜI TÂM SỰ:

Chào bạn,

Chúc mừng bạn đã sở hữu ebook "Bí quyết tay trắng trở thành phiên dịch viên, giáo viên tiếng Anh sau 1,5 năm". Trong ebook này tôi sẽ kể ngắn gọn nhưng chi tiết những gì tôi đã làm để từ đó thay đổi tiếng Anh của mình 180 độ từ một người chưa biết gì, luôn sợ sệt trong những giờ học tiếng Anh sau 1,5 năm đã có thể đi phiên dịch kiếm tiền và đi dạy tiếng Anh để bạn có thể áp dụng để cải thiện khả năng tiếng Anh của mình.

Trong ebook này tôi sẽ kể vắn tắt những việc tôi đã làm để có thể cải thiện rất nhiều trình độ tiếng Anh của mình trong một khoảng thời gian rất ngắn. Do đây là lần đầu tiên tôi viết ebook nên chắc hẳn không tránh khỏi những thiếu sót, vậy nên mong bạn thông cảm.

Tôi hứa là tuy cuốn ebook này có thể không dài lê thê như bạn đã từng mong đợi nhưng tôi sẽ trình bày đầy đủ tất cả những gì tôi đã làm để thay đổi trình độ tiếng Anh của mình.

Bạn thân mến, phần lớn mọi người mua sách về chỉ để trưng hoặc chỉ xem qua vài trang đầu mà không chịu thực hành, làm theo những chỉ dẫn trong sách. Do đó tôi mong bạn CAM KÉT rằng bạn sẽ đọc hết và thực hành và làm theo các bước hướng dẫn trong sách bởi lẽ nếu bạn vẫn đi theo đường cũ thì bạn vẫn sẽ đến đích cũ. Nếu bạn muốn đến một cái đích khác rõ ràng bạn phải đi theo một con đường khác. Tương tự, nếu bạn muốn có một kết quả khác đi thì bạn phải làm khác đi. Còn nếu cách làm cũ của bạn đã mang lại kết quả tốt đẹp thì dĩ nhiên bạn chẳng việc gì phải thay đổi cả. Việc học tiếng Anh của bạn cũng vậy!

Có thể bạn thấy nhiều điều tôi chia sẻ là "việc đơn giản", "ai cũng có thể nghĩ ra", ... nhưng quan trọng là đơn giản nhưng tôi đã áp dụng và đã thành công. Nhiều người thường có xu hướng phức tạp hóa mọi chuyện, trông chờ những bí kíp cao siêu để sau một đêm đổi đời kiểu như câu chuyện của các diễn viên trong các bộ phim kiếm hiệp luyện thành võ công thượng thừa sau khi rơi xuống vực sâu và nhặt được bí kíp võ công của người khác để lại vậy.

Xin thưa với bạn đó là những câu chuyển hư cấu và chỉ có trong phim ảnh mà thôi. Những bí quyết mà tôi sắp chia sẻ với bạn có thể sẽ rất đơn giản, đời thường nhưng đã mang lại cho tôi kết quả vô cùng lớn lao, và cũng chính nhờ áp dụng sự đơn giản hóa trong các bài giảng mà tôi đã khiến cho các bài giảng của mình trên youtube trở nên dễ hiểu, dễ tiếp tiếp thu hơn rất nhiều. Do đó, mong bạn chớ bao giờ coi thường những chi tiết đơn giản mà bỏ qua nó, không chịu làm theo để rồi không gặt hái được kết quả như mong muốn.

Còn một điều nữa tôi muốn chia sẻ với bạn, đó là bạn phải có sự tự tin vào bản thân mình và đừng để những gì không tốt diễn ra xung quanh mình đánh lạc hướng chúng ta. Tôi lấy ví dụ hiện nay tình trạng sau khi tốt nghiệp ra trường có rất nhiều

sinh viên thất nghiệp. Các bậc phụ huynh đua nhau bỏ tiền ra mua việc cho con em mình (điều này càng phổ biến ở khu vực nông thôn). Điều này khiến cho nhiều sinh viên ngay từ khi bước vào năm nhất đã có suy nghĩ "học làm gì học cho cố rồi cũng thất nghiệp". Do đó các em chủ động bỏ bê học tập và do đó các em đã thua ngay trước vạch xuất phát.

Thực tết có rất nhiều sinh viên vẫn được các công ty lớn "đăng ký" ngay từ khi còn ngồi trên ghế nhà trường. Và rất nhiều công ty nước ngoài vẫn đang săn lùng ứng viên giỏi tiếng Anh. Rất nhiều học viên học tiếng Anh với tôi đang làm kế toán trưởng, bác sĩ, ngân hàng, kỹ sư, giám đốc, thậm chí tổng giám đốc ... bây giờ đang phải bắt đầu học lại tiếng Anh để phục vụ cho công việc. Do đó, nếu bạn cần phải gỏi tiếng Anh để có được một công việc tốt, để được thăng tiến thì ngay lúc này đây bạn phải bắt đầu. Bạn phải nghiêm túc tập trung để cải thiện trình độ tiếng Anh của mình. Đừng để sự chần chừ cản trở bạn.

Bí quyết tay trắng thành giáo viên-phiên dịch viên tiếng Anh sau 1,5 năm – Hoàng Văn Mạnh

CHƯƠNG 1: QUÁ TRÌNH HỌC TẬP "LÊN VOI XUỐNG CHÓ" CỦA TÔI

Xuyên suốt chương này tôi sẽ kể lại chi tiết toàn bộ quá trình học tập "lên voi xuống chó" của mình không những đối với môn tiếng Anh mà còn có cả các môn học khác để bạn thấy được quá trình học tập của tôi đã từng thảm như thế nào và tôi đã từng bước cải thiện, vượt qua như thế nào để bạn có thể áp dụng vào việc học tiếng Anh của mình. Bạn sẽ thấy tôi có một xuất phát điểm có thể còn thấp kém hơn bạn nhiều. Nhiều lần tôi tự ti, hoang mang, mất phương hướng nhưng cuối cùng tôi cũng đã vượt qua.

Vì tính chất là văn kể, tôi kể câu chuyện của mình cả điều tốt và điều xấu để bạn học hỏi, rút ra kinh nghiệm cho chính bản thân mình chứ không phải tôi muốn khoe thành tích, tung hô bản thân. Mong bạn hiểu cho điều này bởi lẽ nếu bạn nhìn nhận câu chuyện của tôi dưới góc độ để học hỏi, rút kinh nghiệm, làm theo những điều hay thì tôi tin chắc rằng bạn có thể nhanh chóng cải thiện tiếng Anh của mình. Còn nếu bạn nghĩ tôi muốn tự sướng, khoe thành tích với bạn thì có thể bạn sẽ cảm thấy rất khó chịu khi đọc câu chuyện của tôi.

Sở dĩ tôi nói là tiếng Anh của tôi đã "thay đổi 180 độ" vì trước đây trình độ tiếng Anh của tôi gần như bằng không. Có nhiều học viên, bạn bè của tôi thường hỏi những câu hỏi đại loại như "trước đây chắc thầy (bạn) học tiếng Anh từ bé ?", "chắc là do thầy (bạn) có năng khiếu học tiếng Anh, "thầy (bạn) là người thông minh"...

Sự thật không phải như vậy và tôi cũng chẳng muốn giấu giếm làm gì. Tôi không may mắn có được những thứ mà mọi người thường hỏi. Từ cấp một đến cấp 3 tôi là một học sinh ở một vùng quê tỉnh lẻ. Thành tích học tập của tôi không có gì đặc biệt

(suốt 12 năm học chỉ có duy nhất năm học lớp 9 [hoặc 1 học kỳ của năm lớp 9 - tôi không nhớ rõ] tôi được học sinh tiên tiến, còn lại là trung bình). Thành tích tiếng Anh thì cũng vô cùng tệ. Thực ra tiếng Anh là một trong 2 môn học mà tôi cảm thấy sợ hãi nhất mỗi khi vào lớp (môn thứ 2 là môn hóa học).

Tôi vẫn nhớ tôi được bắt đầu học tiếng Anh khi lên lớp 10. Trước khi chuẩn bị được học tiếng Anh thì đứa nào đứa nấy háo hức lắm vì sắp được học tiếng nước ngoài, học được một thời gian thì đứa nào cũng sợ tới giờ học tiếng Anh kinh khủng. Chúng tôi sợ các công thức, sợ những khái niệm danh từ, động từ, tính từ, trạng từ, giới từ, và các cách chia thì (vì thực tế thầy cô giảng tôi chẳng hiểu gì cả) .... ngoài ra chúng tôi còn sợ cả từ vựng nữa. Tôi nhớ là đã học được một hay hai học kì rồi mà trên đường đạp xe đến trường và về nhà mấy đứa đố nhau đọc số đếm "goăn, tu, thờ ri, ..." cũng chưa xong.

Vì thành tích không có gì nỗi trội nên tôi học chung chung không theo ban gì hết. Nhiều lúc xác định sau này thi khối C (vì suy nghĩ khối C nếu không giỏi khi làm tự luận cũng viết được ít nhiều). Nhưng ma xui quỷ khiến thế nào tới khi đăng ký thi Đại học tôi lại đăng ký thi khối A và khối B. Lúc đó học chẳng hơn ai nhưng tôi lại mơ mộng làm bác sĩ.

Tôi đăng ký thi liền ngành bác sĩ đa khoa của Đại học y dược tp.HCM (khối B) và ngành công nghệ kỹ thuật ô tô (khối B) của trường Đại học công nghiệp tp.HCM. Và dĩ nhiên tôi nhận kết quả rất cay đắng vì lúc đó ngay cả việc cân bằng một phương trình phản ứng ô xi hóa khử tôi còn chưa biết nữa lấy gì nuôi mộng làm bác sĩ. Kết quả thi Đại học khối B tôi được tổng cộng 3 môn 6 điểm (Hóa: 1,5; 2 môn còn lại là 2.0 và 2.5), khối A tổng cộng 3 môn được 9 điểm (3.5, 4.0 và 1.5). Kết quả như vậy mà chẳng hiểu sao lúc đăng ký làm hồ sơ và lúc đi thi tôi vẫn cứ phần nào đó tự tin mình có thể làm bác sĩ không biết. Tới đây các bạn đã thấy ngày xưa không những các môn học khác mà cả tiếng Anh của tôi cũng có xuất phát điểm kém hơn bạn rất nhiều.

Vì sao tôi lại kể cho bạn những điều trên ? Vì tôi muốn bạn biết rằng tôi đã từng rất "ngu" môn hóa học (và các môn khác nữa), nhưng sau một năm tôi đã thay đổi được cái "ngu" đó, rồi sau này sau 1 năm tôi cũng đã thay đổi được cái "ngu" môn tiếng Anh của mình.

Năm đầu thi rớt, tôi xin bố mẹ (ba mẹ) vào SG đi ôn thi lại vì có chị gái ở trong này. Sau một năm ôn thi thì tôi đã thay đổi cục diện 180 độ môn hóa học. Từ 1,5 điểm trong năm đầu thi rớt, năm sau tôi được 8.5 điểm mà vẫn còn tiếc hùi hụi vì trong nhiều lần thi thử kết quả toàn là gần tối đa (9.0, 9.5).

Đăng ký vào một trung tâm luyện thi đại học, hôm tôi vào lớp là thầy đang giảng bài rồi. Phương pháp của thầy đơn giản, dễ hiểu cộng với có lẽ vì năm trước điểm tệ quá nên tôi chịu khó nghe bài giảng của thầy, sau đó về nhà làm bài tập thầy cho đầy đủ. Làm nhiều thành quen dần dần tôi thấy môn hóa học dễ hơn và đam mê hơn. Từ việc ngồi bàn cuối vì sợ lúc mới vào học sau một thời gian khi biết chút chút tôi dần chuyển lên được bàn gần giữa, rồi sau đó là bàn giữa, và cuối sau cùng khi thật tự tin rồi tôi chuyển lên ngồi mấy bàn đầu và thường xuyên giơ tay lên giải bài tập. Tôi dần được thầy chú ý và bồi dưỡng thêm. Kết quả sau gần một năm tôi từ không biết gì lọt vào top học viên học giỏi nhất môn hóa trong lớp.

=> Kết luận: Vấn đề không nằm ở chỗ bạn học bao nhiêu năm mà ở chỗ trong vòng 1 năm bạn học và luyện như thế nào. Bạn có thể vẫn "ngu" tiếng Anh sau mười mấy năm học nhưng bạn cũng có thể giỏi lên chỉ trong vòng 1 năm. Môn tiếng Anh, môn hóa hay môn nào cũng vậy.

Lúc đó do học giỏi lên nên tôi dần nghĩ đến những trường, ngành hot để thi mà không hề tìm hiểu xem ngành đó học như thế nào, có phù hợp với mình hay không, môi trường học tập ra sao. Vì ngành công nghệ thông tin lúc đó đang rất hot nên tôi quyết định thi vào ngành CNTT của ĐH KHTN - ĐH QG TP.HCM và một trường cao đẳng khác (suy nghĩ ngu ngốc của tôi lúc đó là thi vào ngành hot của trường danh tiếng để mình được bạn bè, bà con hàng xóm ở quê ngưỡng mộ, và sau này tôi lại nhận trái đắng vì việc này).

Thi xong về quê tôi tự tin khoe với tất cả mọi người là tôi đậu cả 2 trường. Kết quả đúng như vậy, ĐH tôi được 22.5 điểm và Cao đẳng tôi được 25.5 điểm. Tôi đã đậu cả 2 trường. Tôi hớn hở vào SG nhập học, nhưng ai ngờ chỉ học được một thời gian ngắn thôi thì tôi ngán thôi rồi.

Suốt ngày phải học đi học lại các câu lệnh, vòng lặp, ...rồi bài tập về nhà liên miên làm tôi thấy chán, bỏ bê rồi dần mất gốc. Lúc nhập học tôi luôn tự kỉ ám thị những điều tuyệt đối không nên là "mình là sinh viên xuất thân tỉnh lẽ thi chắc chắn tiếng Anh và khả năng sử dụng máy tính của tôi không thể bằng các bạn ở thành phố".

. . .

... Sau này tôi thấy suy nghĩ này cực kì nguy hiểm vì mặc định tôi nghĩ như vậy nên tôi chấp nhận thua các bạn, không tự tin và cũng không cố gắng. Các môn học liên quan đến máy tính của tôi bê bết vô cùng, thú thực có môn tôi thi đi thi lại đến 5 lần. Mỗi lần gặp nhóm mấy bạn kia tụi nó hay hỏi nhau "mày được bao nhiều học bổng ?" "lấy học bổng chưa?" ; còn nhóm của tôi với một số bạn thì "kì này mày phải học lại mấy môn ?" tôi càng thấy chán nản và tự ti.

Các môn tin học đã thế, môn tiếng Anh của tôi cũng chẳng tốt đẹp gì. Người ta học đến Anh văn 3 rồi mình vẫn còn phải thi lại Anh văn 1. Mọi thứ dường như bế tắc, tôi thường trốn học qua thư viện Khoa học tổng hợp (thư viện quốc gia số 69 Lý Tự Trong, quận 1) ngồi lướt web, đọc báo, tải phim. Thi thoảng có qua lớp học cũng chỉ để điểm danh, ngồi bàn cuối và ngủ gục. Lớp tin học đông học viên nên giảng viên ít hỏi bài, còn lớp học tiếng Anh ít nên cô hay hỏi bài hơn. Mỗi lần cô đi xuống bàn cuối là tôi lại cúi úp mặt xuống sợ bị cô hỏi bài. Mỗi lần như vậy tim tôi lại đập thình thịch.

Một buổi chiều từ thư viện quốc gia đi ra đón xe buýt để về có một anh chàng tây da đen tiến về phía tôi nói "Ben Thanh market ?". Tuy "ngu" nhưng tôi cũng biết được chữ "market" và hiểu là người này muốn hỏi chợ Bến Thành ở đâu (cũng vì chợ Bến Thành nổi tiếng quá nên tôi dễ đoán ra). Theo phản xa tôi chỉ tay về phía chợ Bến Thành và anh ta nói "thank you". Đơn giản vậy thôi nhưng bạn không thể hiểu được cảm giác tôi lúc đó như thế nào đâu. Từ lúc đó về tới nhà và cả đêm nữa tôi cứ lâng lâng vì "hôm nay tôi được nói chuyện với người nước ngoài". Điều này làm tôi cảm thấy rất phần khích và dần để ý và yêu thích tiếng Anh hơn.

Một lần nữa khi qua sảnh của Đại học KHXN&NV ngồi (đây là địa điểm thứ 2 tôi thường trốn học qua đây ngồi vì bên này có dãy ghế cho sinh viên ngồi và có wifi miễn phí). Lần đó có một anh người Hàn Quốc ngồi gần tôi. Ngồi rất lâu rồi tôi cũng muốn bắt chuyện lắm mà do không biết tiếng và còn run nên cứ cựa đi cựa lại (hồi đó tôi còn nhát như là con gái vậy chứ không như bây giờ.

Cuối cùng anh ấy cũng nói xin chào rồi hỏi tôi mấy câu đơn giản như tên, tuổi. Gượng đi gượng lại tôi cũng lắp bắp trả lời được một vài từ. Sau lần đó cộng với lần trước nữa tôi dần dần có cảm hứng học tiếng Anh hơn. Tôi lên mạng xem các bài hội thoại cơ bản, cứ lúc nào có thời gian rảnh lại xem (mà lúc đó tôi có nhiều thời gian rảnh vì chỉ có ăn với đi học ở trường - mà học ở trường lại cúp học liên tục) .Lặp đi lặp lại nhiều lần rồi dần dần lại như môn hóa học, tôi dần biết thêm các mẫu câu và càng ngày càng thấy thích.

Sau đó tôi vẫn dành thời gian qua thư viện và sảnh ĐH KHXH & NV. Thỉnh thoảng tôi lại gặp anh bạn đó ngồi nói chuyện, và sau này lại cũng có một anh bạn khác người Hàn Quốc bắt chuyện với tôi (họ qua ĐH KHXH & NV để học tiếng Việt). Tôi lại có thêm cơ hội để luyện nói tiếng Anh. Thỉnh thoảng tôi chỉ họ tiếng Việt, và họ chỉ tôi tiếng Anh. Có thể nói lúc này thời gian của tôi lúc nào cũng dành để xem và nghe các video tiếng Anh, ngay cả lúc ăn cơm hay trước khi đi ngủ tôi cũng bật lên để nghe rồi ngủ thiếp đi cho dù khi nghe tôi không hiểu nhiều nhưng tôi vẫn cứ nghe. Nghe đi nghe lại mỗi video cả mấy chục lần dần dần tôi cảm thấy có nhiều từ tôi nghe rõ được cho dù chưa biết nghĩa. Sau này chỉ cần gặp nghĩa của nó 1 lần là không bao giờ quên.

Khi đã dần đam mê tiếng Anh và tự luyện được một thời gian, tôi lên mạng tìm hiểu thêm các lớp dạy tiếng Anh chất lượng và rẻ rồi qua trường ngoại ngữ Thanh niên đăng ký một lớp giao tiếp bên đó. Cũng may cho tôi là vào lớp thầy giáo rất vui tính, làm cho việc học ngoại ngữ không cảm thấy có áp lực. Vì trước đó đã tự học được một số kiến thức, hôm đầu tiên vào lớp tôi cố gắng giơ tay đặt câu hỏi cho một học viên lớn tuổi tên Mai (mặc dù lúc đó tôi rất run nhưng cố gắng vượt qua điều đó để

giơ tay đặt câu hỏi cho một bạn học viên khác). Tôi còn nhớ khi tôi đặt câu hỏi xong thầy giáo chê phát âm của tôi vô cùng dở (câu chê chính xác của thầy tôi không nhớ rõ và do thầy chê nhưng vừa chê vừa chọc vui nên tôi không giận thầy hay thấy bẽ mặt).

Từ đó trở đi tôi vẫn tiếp tục tự học 24/7 và thường xuyên giơ tay đặt câu hỏi hơn; tìm và tham gia các câu lạc bộ tiếng Anh cuối tuần để học học, luyện tập thêm. Một thời gian sau từ việc đặt câu hỏi khi học viên khác thuyết trình tôi bắt đầu "book" lượt để hôm sau lên thuyết trình. Cũng như những lần trước trong lần thuyết trình đầu tiên tôi cũng vô cùng run sợ nhưng lần thứ 2, thứ 3, ... rồi đến lần thứ n tôi dần cảm thấy tự tin hơn rồi dần được thầy và các bạn để ý, quý mến.

Có lần cô Mai (bạn học trong lớp – cô ấy đã tuổi nghỉ hưu) rử tôi sang câu lạc bộ tiếng Anh bên cung văn hóa lao động sinh hoạt. Cũng như mọi lần khác khi tới đoạn MC hỏi có ai muốn lên phát biểu ý kiến tôi rất run nhưng cũng rất muốn lên phát biểu. Chưa biết sẽ phát biểu gì nhưng tôi nhắm mắt lại giơ đại tay lên và được gọi lên cũng chỉ lắp bắp được vài từ. Thế rồi những lần như vậy lặp đi lặp lại tôi dần bớt run, sau này thường xuyên phát biểu trên câu lạc bộ và tham gia các trò chơi, diễn kịch hơn rồi tôi lại dần được các bạn khác trong câu lạc bộ quen mặt.

Dần dần vượt qua được cảm rác run sợ trong những lần đầu tiên nói chuyện trước đám đông bằng tiếng Anh, tôi cảm thấy rất hứng thú mỗi lần tham gia câu lạc bộ, cả tuần chỉ mong cho đến chủ nhật để đi câu lạc bộ giao tiếp tiếng Anh cùng bạn bè. Lúc này áp lực tự nhiên biến mất và việc học tiếng Anh trở nên vô cùng thú vị.

Tại lớp học tôi vẫn tiếp tục rất xông xáo, năng nỗ. Thường xuyên giơ tay trả lời, tương tác với các bạn và lên thuyết trình. Được thầy giáo yêu mến nên tôi cũng rất quý mến thầy. Tôi nhớ hồi đó tuần nào cũng mua sữa tươi, bánh kẹo hoặc trái cây mang vô lớp biếu thầy (là do tôi thực sự quý thầy chứ không phải mua chuộc thầy đâu nhé :D). Trước mỗi giờ học tôi đều tới trước ít nhất là 30 phút khi lớp trước mới tan. Tôi vào lớp hoặc là ngồi luyện nghe (tôi có mua một chiếc máy mp3) hoặc là

đứng một mình luyện nói để khi vào lớp lên thuyết trình (vì lúc đó các bạn và thầy chưa vào nên lớp đang còn trống).

Cho tới bây giờ tôi và thầy vẫn thường xuyên liên lạc và tôi xem thầy như người anh, thầy cũng xem tôi như em trai vậy. Quả thực tôi rất may mắn gặp được hai người thầy đó là thầy giáo dạy tiếng Anh và thầy giáo dạy hóa. Tôi quý hai thầy này nhiều hơn các thầy cô khác từ cấp 1 đến cấp 3 bởi vì cách truyền đạt và cư xử với học trò của các thầy rất thân thiện, gần gũi.

Hai thầy không tạo khoảng cách giữa thầy và trò như các thầy cô giáo trước đây của tôi. Tôi không hiểu sao một số thầy cô trước đây tôi học luôn tạo khoảng cách với học trò, khiến tôi mỗi lần thấy thầy, cô là phải tránh mặt. Bài giảng thay vì đơn giản hóa thì các thầy cô lại làm phức tạp lên, khiến học trò hoang mang. Nên sau này tôi luôn cố gắng đơn giản hóa bài học tới mức đơn giản nhất có thể cho mọi người dễ nhớ.

Tự học ở nhà cộng với học và luyện tập ở lớp và tham gia các câu lạc bộ, trình độ tiếng Anh của tôi ngày càng được cải thiện. Có thể nói do tôi thường xuyên giao tiếp ở lớp, câu lạc bộ như vậy nên tôi không phải học từ mới vì tần suất lặp đi lặp lại nhiều tự dưng sẽ nhớ. Nếu gặp từ vựng nào mới tôi chỉ để ý một chút rồi cho qua chứ không cố gắng học thuộc, sau này gặp lại lần 2, lần 3 tôi sẽ dần có ấn tượng hơn rồi tự nhớ. Còn những từ sau này không lặp lại thì tôi xem như nó là từ không thông dụng và không cần phải học.

Lớp học của tôi thời đó rất vui vì thầy vui vẻ khiến tôi và các bạn cảm thấy thoải mái, hay đùa nhau cho vui. Đặc biệt mỗi lần có ngày kỷ niệm như 20/11, halloween, ... thầy lại giao cho tôi chuẩn bị các trò chơi rồi chúng tôi mở tiệc vui chơi, liên hoan tại lớp rất vui. Sau này thấy tiếng Anh của mình cũng kha khá rồi tôi lên mạng tìm thông tin về các cuộc thi hùng biện tiếng Anh và đăng ký tham gia. Một lần tôi được thầy cử tham gia một cuộc thi nhỏ mang tên "TalkEasy" ở trường tôi được giải 2 và một lần tham gia cuộc thi "Hùng biện tiếng Anh về môi trường" do UNESCO tổ chức tôi được trao học bổng cho giải khuyến khích. Tuy rằng các giải thưởng không lớn

nhưng tôi cảm thấy rất phấn khích vì trước đây mình không biết gì nay được như vậy là điều trước kia tôi không dám mơ tới.

Khi tập trung vào học tiếng Anh (ở trường và tự luyện ở nhà), tôi tạm dừng trả nợ môn tiếng Anh ở trường Đại học. Khoảng một năm sau khi khá rồi tôi quay lại lớp học và gặp đúng cô giáo ngày xưa dạy mà tôi hay sợ khảo bài. Lần này mọi chuyện khác hẳn. Tôi đã dám chủ động hỏi bài, giơ tay phát biểu. Nhiều bạn bè cũ thấy ngạc nhiên trước sự thay đổi của tôi. Cô giáo cũng để ý quan tâm tôi nhiều hơn, hỏi tôi học tiếng Anh ở đâu và giao cho tôi nhiệm vụ đi lấy và trả micro. Tới lúc này tôi vượt qua các môn tiếng Anh ở trường một cách khá dễ dàng và hứng thú. Mọi chuyện không còn khó khăn như xưa nữa.

Sau này vì trong lớp học thêm tiếng Anh và ở các câu lạc bộ tôi có quen với nhiều bạn nên tôi tự mở câu lạc bộ tiếng Anh để sinh hoạt thêm với nhau cho vui (tôi chủ động sắp xếp thời gian không trùng lặp với thời gian các câu lạc bộ tôi thường tham gia để cho các bạn tiện tham gia, thỉnh thoảng tôi cũng rủ các bạn khác qua các câu lạc bộ cũ để sinh hoạt). Những buổi tổ chức sinh hoạt như vậy thông qua việc nói tiếng Anh, chơi trò chơi, ca hát, ... chúng tôi cảm thấy rất thoải mái, vui vẻ và hào hứng, càng có thêm nhiều tình yêu cho tiếng Anh hơn, đồng thời học hỏi và cải thiện thêm được rất nhiều kỹ năng sống như kỹ năng thuyết trình, kỹ năng xây dựng mối quan hệ, kỹ năng làm việc nhóm, ...

Khi mình tích lũy được một số vốn rồi tôi liên hệ với các trung tâm gia sư nhận lớp dạy kèm.

Trong quá trình dạy tôi nghiên cứu soạn bài sao cho dễ hiểu và cũng học thêm được rất nhiều điều trong khi soạn bài. Ngoài ra, tôi còn học được nhiều điểu hay từ chính những học trò của mình bởi lẽ trong số những người tôi nhận dạy cũng có nhiều

người thành công như thầy Vương Quốc Tấn từng là thủ khoa của trường Quốc học Huế, sau này thường được báo Tuổi trẻ mời giải đề thi Đại học môn Lý (tôi dạy thầy tiếng Anh để thầy qua Úc thăm con); chị Nguyễn Thị Xuân lúc đó là phó TGD của Bảo hiểm dầu khí Bến Thành Petrolimex; anh Trần Quốc Dũng là chủ của chuỗi bán lẻ di động Bạch Long mobile.

Tôi tin rằng khi bạn tiếp xúc với những người thành công bạn sẽ tự tin vào bản thân mình hơn vì khi tiếp xúc bạn thấy họ là những người rất bình dị, bình thường nhưng họ làm được, do đó bạn sẽ có niềm tin bạn cũng làm được. Có lần anh Dũng kể lại với tôi rằng hồi học cấp 3 anh ấy rất quậy, đến nổi cô giáo phải gọi ra ngoài khóc và nói là "sau này em chẳng làm nên việc gì đâu." nhưng bây giờ anh ấy đang sở hữu cả chục cửa hàng bán lẻ di động. Có hai điều tôi thường nhắc mình không nên đó là quá tự tin và quá tự ti bởi vì nếu mình tự tin quá mức sẽ bị người khác ghét và nếu mình quá tự ti mình sẽ tự giới hạn bản thân mình.

Sau này tôi mới đầu tư cải thiện về ngữ pháp và phát âm tiếng Anh. Lúc nghiên cứu ngữ pháp tôi mới dần nhận ra có nhiều mẫu câu mình vẫn dùng hàng ngày thành thói quen, bây giờ mới được học công thức thay vì như ngày xưa học công thức trước rồi cố gắng ráp lại thành câu cảm thấy rất nhàm chán. Tôi nhận thêm các lớp dạy ngữ pháp để vừa luyện vừa dạy, vừa học lại vừa có thêm thu nhập.

Còn về phát âm thì tôi lên mạng tìm hiểu tất cả các tài liệu về luyện phát âm học thử rồi xem cái nào mình thích nhất để theo học. Tôi rất thích bộ DVD "Mastering the American Accent" của Lisa Mojsin nhưng lúc đó chưa có DVD miễn phí như bây giờ nên trong một lần về quê tôi phải bắt xe khách ra tận Hà Tây (hơn 100km) để mua bộ đĩa với giá 2,7 triệu. Có được tài liệu mình yêu thích về nhà tôi mở nghe đi nghe lại, luyện đi luyện lại nên dần cải thiện giọng nói, sau này nhiều người thích cách phát âm của tôi. Rồi sau này tôi lên youtube dạy lại cho mọi người.

Trên đây là toàn bộ quá trình tôi đã thay đổi trình độ tiếng Anh của mình. Tôi viết ra để bạn thấy được rằng tôi chẳng hề thông minh hay có năng khiếu gì cả. Tôi có thể

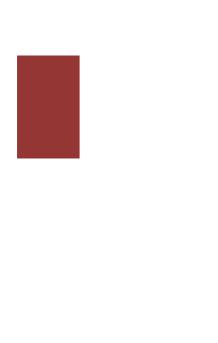
nói tiếng Anh thì bạn cũng có thể làm được như tôi nếu bạn cũng tìm được đam mê, đầu tư thời gian và làm những việc tương tự như tôi đã làm.

Để xây dựng được niềm đam mê thì bạn cần phải có sự tập trung để có được một nền móng vững chắc ngay từ đầu, có như vậy bạn mới thấy môn học dễ hiểu và bạn sẽ dần đam mê. Cũng nhờ biết được điều này mà tôi đã có thành tích tốt ở hai môn học khác. Môn thứ nhất là môn xác suất thống kê, đây là môn học nghe nhiều người bảo dễ rớt nên tôi dành nhiều thời gian luyện tập. Tôi thường qua khuôn viên Đại học Bách khoa ngồi lấy bài tập môn này ra làm hết bài này đến bài khác. Làm dần thành quen cuối cùng môn nhiều người sợ rớt lại là môn tôi đạt được điểm cao (9 điểm).

Không phải tôi giỏi mà do tôi tập trung nhiều thời gian cho nó mà thôi (đầy là môn học tôi đạt điểm cao nhất trong các môn ở trường Đại học). Môn thứ 2 là môn quản trị mạng chương trình lấy chứng chỉ quốc tế CCNA của Cisco bên trung tâm VNPRO. Do học ở trường không vững nên tôi lo lắng sau này ra trường sẽ không có việc làm, tôi lên mạng tìm hiểu và tham gia chương trình giải dạy của chúng tâm VNPRO để lấy chứng chỉ quản trị mạng. Lúc trước tôi rớt môn mạng liên tục nhưng lần này qua đây học tôi tập trung ngay từ đầu + tốc độ dạy và luyện tập phù hợp, thoải mái hơn trong trường nên tôi học rất tốt không chỉ mình lý thuyết mà còn cả thực hành, cài đặt mạng.

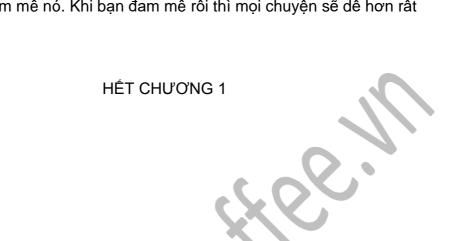
Cuối cùng tôi là người hoàn thành khóa học với điểm cao nhất lớp (9' bao nhiêu tôi không nhớ rõ) và lấy được chứng chỉ CCNA xuất sắc. Sau đó khi đã bắt được nhịp rồi tôi tự học lên cấp độ thứ 2 cao hơn là CCNP. Tôi học lý thuyết và dùng phần mềm giả lập để cấu hình mạng, khi đã đam mê rồi kiến thức cứ tăng từng ngày. Đồng thời lúc đó tiếng Anh của tôi cũng đang được cải thiện rất nhanh, sau này do tham dự kì thi "Hùng biện tiếng Anh vì môi trường của UNESCO" được học bổng nên tôi thấy phấn khích, tự tin và yêu tiếng Anh hơn nên tôi đã dừng không học CCNP nữa mà tập trung cho tiếng Anh.

Tôi nghĩ rằng có rất nhiều phương pháp để học tốt. Do đó phương pháp học tốt nhất đối với bạn là phương pháp làm bạn cảm thấy thoải mái, hứng thú nhất khi học. Ví dụ như bạn là người hướng nội và việc ngồi ở nhà tự ngâm cứu, luyện tập thì bạn cứ làm <u>điều đó nếu bạn cảm thấy thích thú khi làm điều đó (trước đây khi luyện tiếng</u>

Anh nhiều lúc tôi cũng tự hỏi tự trả lời bằng tiếng Anh); nếu bạn thích kết bạn giao lưu với mọi người thì bạn có thể tham gia các câu lạc bộ, tìm một số lớp học uy tín, ... Tuy nhiên bạn nên nhớ rằng "chỉ việc lặp đi lặp lại 10.000 lần thì từ không biết gì bạn sẽ trở thành một chuyên gia". Do đó nếu muốn nói giỏi bạn phải luyện nói nhiều; nếu muốn nghe giỏi bạn phải luyện nghe nhiều.

Tổng kết: nếu bạn muốn giỏi giao tiếp tiếng Anh, bạn chỉ cần học một chút ngữ pháp để biết cách đặt các loại câu thông dụng rồi hãy tìm môi trường luyện tập nhiều nhất có thể (clb, lớp học, tự luyện, ...). Quan trọng là bạn phải hoàn toàn chìm đắm với nó bởi vì có như vậy thì bạn sẽ cảm thấy nó dễ hơn rất nhiều và bạn sẽ càng ngày càng đam mê nó. Khi bạn đam mê rồi thì mọi chuyện sẽ dễ hơn rất nhiều.

CHƯƠNG 2: NHỮNG VIỆC CẦN LÀM VÀ CẦN TRÁNH KHI HỌC TIẾNG ANH

Trong chương này tôi sẽ liệt kê cho bạn những việc cần làm và cần tránh khi học tiếng Anh. Bạn có thể đối chiếu xem bạn đã làm được bao nhiều trong số những việc cần làm và mắc phải bao nhiều những việc cần tránh bạn nhé.

Sự tự tin: Trước khi học tiếng Anh hay làm bất kì điều gì bạn phải có sự tự tin là bạn có thể làm được cái đã. Vì nếu không tự tin vào chính mình bạn sẻ lưỡng lự, lơ là. Bạn không tin rằng mình có thể giỏi tiếng Anh dẫn đến việc bạn không dám tập trung toàn bộ sức lực và trí lực để học tập, rèn luyện vì bạn sẽ muốn "bắt cả hai tay" để trong trường họp mình không thể giỏi tiếng Anh mình còn có cái này cái kia để phòng thân. Nhưng chính việc này sẽ làm cho bạn xao nhãng, không thể tập trung và khó giỏi lên được (trước đây tôi chỉ có thể học giỏi các môn khi tôi tập trung học sâu vào một số môn nhất định, không học dàn trải). Bạn có thể cải thiện sự tự tin của mình thông qua một số quyển sách tạo động lực như "Tôi tài giỏi bạn cũng thế" của Adam Khoo, "Khuyến học" của Fukuzawa Zukichi, ... hoặc đơn giản bạn có thể vào google gõ "sách tạo động lực" sẽ ra rất nhiều sách hay để bạn có thể đọc hoặc tìm hiểu và tham gia một số khóa học tạo động lực. Vì những lúc bế tắc, thất vọng tôi đã đọc được những quyển sách này và chúng đã thay đổi suy nghĩ, sự tự tin và cuộc đời tôi nên tôi giới thiệu cho bạn chứ tôi chẳng được được một đồng nào tiền quảng cáo sách cả. Bạn biết không trung bình một người Do Thái, Nhật Bản đọc

hơn 20 cuốn sách một năm thì người Việt chúng ta trung bình chỉ đọc hơn ba cuốn (trong đó chủ yếu là sách giáo khoa và tiểu thuyết ngôn tình). Tôi nghĩ đó là lý do họ là những dân tộc thông minh, thành công. Nếu bạn ngại đọc sách thì bạn có thể vào www.KhoSachNoi.com.vn có rất nhiều sách nói hay cho bạn học tập.

Bạn không nên một lúc học hai ngoại ngữ hoặc học nhiều thứ quá vì điều đó sẽ làm cho bạn mất tập trung. Nếu mỗi thứ bạn biết một chút thay vì tự tin bạn sẽ cảm thấy kiến thức mênh mông, mơ hồ. Thay vì học nhiều thứ một lúc bạn hãy tập trung học một thứ tiếng trước đã vì nếu tập trung học một ngoại ngữ bạn sẽ thấy mình tiến bộ nhanh hơn và dần đam mê. Khi bạn đã đam mê rồi thì việc học không còn áp lực nữa và trở nên rất nhẹ nhàng.

Tìm đúng thầy / cô: Một người thầy giỏi không nhất thiết phải có kiến thức uyên thâm, không nhất thiết phải là giáo sư, tiến sĩ, thạc sĩ mà đơn giản là người có thể tạo cảm giác phấn khích, hứng thú, đam mê cho bạn khi học tập (bằng phương pháp dễ hiểu, thái độ quan tâm, động viên học trò, ...). Do đó bạn nên dành thời thời gian lên mạng tìm hiểu, hỏi thăm bạn bè để tìm được một người thầy phù hợp. Ngày xưa trước lúc học tôi cũng đã tìm hiểu trước thông tin về chất lượng giảng dạy, môi trường học tập của trung tâm nên tôi đã tìm được thầy giáo và môi trường học tập thoải mái, không áp lực làm tôi cảm thấy rất dễ chịu mỗi khi đến lớp.

Phải có năng khiếu, trí nhớ tốt, có điều kiện tài chính mới học tiếng Anh giỏi được ? Điều này hoàn toàn sai. Như bạn đã thấy trong phần đầu, tôi không hề có năng khiếu học tiếng Anh hay Hóa học. Tôi đã từng học rất ngu là khác, nhưng sau đó tôi đã thay đổi 180 độ không phải do lúc đó năng khiếu mới được phát huy mà do tôi tập trung học rồi dần dần đam mê cộng với việc tôi tìm được giáo viên tốt. Tài chính tôi bỏ ra để học tiếng Anh cũng rất khiếm tốn. Mỗi tháng tôi chỉ mất mấy trăm ngàn (hơn 300k hay hơn 500k tôi không nhớ rõ). Nhưng bù lại tôi chỉ tập trung học tiếng Anh mà thôi nên tôi giỏi lên rất nhanh.

Sự chăm chỉ, kiên trì: Chúng ta thường dành quá nhiều thời gian cho giải trí (xem phim, xem các clip hài, game, ...) nhưng lại dành quá ít thời gian để học tập, luyện tập. Giải trí là tốt nếu dừng lại ở mức độ vừa phải. Nếu bạn lạm dụng quá thì bạn đang làm giàu cho nhà phát hành game, cho các diễn viên, ca sĩ, ... và bạn đang làm nghèo, làm khổ đời mình vì nếu không chịu học tập, không có kiến thức sẽ chẳng có công ty, cá nhân nào muốn thuê bạn cả. Nếu bạn đã tìm được người thầy, người cô, và một môi trường tốt bạn vẫn phải tiếp tục chặm chỉ luyện tập. Tránh trường hợp đi học được một thời gian thấy có được một chút kiến thức lại vì lý do này lý do kia nghỉ học giữa chừng để rồi một thời gian sau bạn sẽ quên hết và phải học lại từ đầu. Bạn chỉ nên nghỉ học khi bạn cảm thấy thành thạo, tự tin nhưng khi không đi học nữa bạn vẫn phải tìm cho mình một môi trường để luyện tập (trong công việc, câu lạc bộ, quán café tiếng Anh, ...). Bạn yên tâm là khi bạn đã thành thạo rồi thì việc luyện tập sẽ trở nên rất nhẹ nhàng, không nặng nề như lúc bạn mới học nữa.

Lười biếng, ngại khổ: Nếu bạn càng lười biếng, ngại khổ thì bạn càng phải nên tập trung học, luyện tập cho thành thạo ngay từ đầu. Bởi lẽ chúng ta chỉ có một vài năm để học tập nhưng lại có hàng chục năm để sử dụng. Nếu bạn tập trung học cho tốt sau này bạn sẽ rất sướng vì kiến thức đã có sẵn trong đầu chỉ việc lấy ra dùng. Ngược lại nếu bạn lười biếng trong thời gian học tập sau này khi đi làm gặp cái gì bạn cũng không biết rồi phải đi tìm, đi hỏi, đi học lại rất mất thời gian và cực khổ. Ví dụ nếu bạn giỏi ngay từ đầu sau này đi làm sếp giao cho bạn dịch một cái hợp đồng bạn dịch vèo cái xong thời gian còn lại để nghỉ ngơi, thư giãn. Ngược lại nếu lúc đó không biết bạn phải loay hoay rất mệt. Hay đến lúc tại công ty bạn có cơ hội thăng chức thì chắc chắn sếp của bạn sẽ xem xét tới khả năng tiếng Anh để bổ nhiệm người phù hợp vì tiếng Anh là một lợi thế vô cùng lớn trong các cuộc gặp, hợp đồng hay giao dịch quốc tế, đặc biệt trong thời đại kinh tế hội nhập ngày nay. Chưa kể sau này có thể bạn sẽ phải đi học lại tiếng Anh chỉ để giữ vững "ghế" hiện

tại của bạn. Lúc đó sẽ khó hơn rất nhiều vì một mặt bạn phải lo công việc, mặt khác phải chăm sóc gia đình và học tiếng Anh.

Bạn không được sợ sai: Bạn biết đấy lúc bắt đầu vào lớp học tiếng Anh thầy giáo đã chê phát âm của tôi vô cùng dở. Nhưng bây giờ nhiều người lại thích giọng tiếng Anh của tôi. Bạn phải chấp nhận rằng chúng ta nhân vô thập toàn (không có ai hoàn hảo cả), đặc biệt khi bạn chưa thực sự thành thạo. Nếu bạn không chấp nhận điều này và quá cầu toàn mỗi khi mắc sai lầm bạn sẽ cảm thấy tự ti và chán nản dẫn đến mất hứn thú học tập. Trong quá trình học bạn hay quên bài, dùng sai ngữ pháp, nhớ sai từ vựng, phát âm sai, ... là điều tất cả mọi người ai cũng gặp chứ không phải riêng bạn (học trò tôi ai cũng nói sao em nhớ không được, học trước quên sau, ...). Thực ra trước đây tôi cũng vậy chưa không riêng gì bạn hay bất cứ ai. Quan trọng sau mỗi lần sai chúng ta nên để ý sửa sai và đặc biệt tặng cường thời gian luyện tập nhiều hơn nữa cho tới khi từ mới đó, vấn đề đó đi vào trong tiềm thức của bạn thì bạn có muốn sai, muốn quên cũng không người.

Các nhà khoa học đã làm một nghiên cứu và họ chứng mình được rằng khi bạn làm một việc gì lặp đi lặp lại

10.000 lần thì bạn sẽ trở thành một chuyên gia. Tôi thấy bạn chỉ cần lặp đi lặp lại vài chục hoặc hơn 100 lần là kiến thức đã chạy từ ý thức vào tiềm thức của bạn rồi (Ý thức là phần trên của não, ở phần này chúng ta phải cố gắng ghi nhớ thì mới nhớ được. Khi bạn lặp đi lặp lại nhiều lần thì lượng kiến thức này sẽ được ghi nhận vào phần tiềm thức [hay a lại gia thức], lúc này bạn có muốn quên cũng khó). Ví dụ như hôm đầu tiên vào lớp hay vào công ty của bạn, bạn phải hỏi đi hỏi lại nhiều lần và cố gắng nhớ thì mới gọi tên của các bạn cùng lớp, các đồng nghiệp của bạn. Nhưng vài tháng sau khi bạn đã gặp đi gặp lại các bạn, các đồng nghiệp thì tên, tuổi của những người này đã được ghi vào tiềm thức của bạn bạn có muốn quên cũng khó. Việc học tiếng Anh và từ vựng cũng như vậ

[×] Phải học với giáo viên bản ngữ thì mới giỏi được ? Sai, khi bạn mới học tiếng Anh, có thể việc được gặp mặt nói chuyện một vài câu với người bản ngữ sẽ cho

bạn sự hưng phần tột độ. Tuy nhiên không có nghĩa là giáo viên bản ngữ sẽ dạy bạn tốt hơn giáo viên Việt Nam trong giai đoạn này, bởi vì lúc này kiến thức của bạn chưa nhiều. Nếu chỉ gặp và nghe hoặc nói vài câu chào hỏi thì bạn tiếp thu được, bạn thấy thú vị và hưng phần. Nhưng nếu đi vào học thực sự trong giai đoạn này cũng có nhiều bất lợi như có thể bạn bị quá tải vì giáo viên bản ngữ không thể nói nghĩa, giải thích bằng tiếng Việt cho bạn (nếu có phiên dịch viên chưa chắc đã dịch chuẩn). Hoặc nếu có thắc mắc gì bạn cũng rất khó trao đối với giáo viên. Ngoài ra giáo viên bản ngữ họ nói tiếng Anh thành thạo nhưng bằng bản năng (sinh ra trong môi trường mọi người đều nói tiếng Anh, nghe đi nghe lại mọi người giao tiếp hằng ngày rồi dần nhớ và nói theo) cũng giống như bạn sinh ra, lớn lên trong môi trường nói tiếng Việt rồi bạn lớn lên và thành thạo tiếng Việt một cách tự nhiên nhưng bây giờ nếu ai đó yêu cầu bạn dạy tiếng Việt cho người nước ngoài chưa chắc bạn đã dạy tốt được vì bạn không hiểu rõ các quy tắc đặt câu, các loại từ loại danh từ, tính từ, động từ, ... thì bạn không thể chi người ta cặn kẽ để người ta áp dụng cho những trường hợp khác được. Nếu là một em bé thì có thể học ngay từ đầu với giáo viên bản ngữ vì em bé thì chưa cần biết những quy tắc logic, có thể học theo cách học và bắt chước và vì em bé thì có thời gian nhiều hơn bạn. Cách tốt nhất là bạn kết hợp cả hai, lúc mới học bạn nên tìm một giáo viên dạy logic, dễ hiểu để mình nắm được các quy tắc hình thành câu logic, ... khi đã khá thành thạo rồi bạn nên tìm cho mình một giáo viên bản ngữ để bắt chược giọng nói và ngữ điệu của họ cho chuẩn.

Học tập với tâm trạng thoải mái, không nên nhồi sọ quá mức: Tôi khuyên bạn tập trung học không có nghĩa là bạn phải nhồi sọ quá nhiều dần đến quá tải rồi chán nản. Bạn nên dành nhiều thời gian hơn để học tập nhưng phải với một tâm trạng thoải mái. Đôi khi trong quá trình học gặp nhiều vấn đề không thể giải đáp ngay được mà bạn thấy căng quá thì cũng không nhất thiết phải tìm hiểu rõ ngọn ngành ngay từ lúc đó. Nếu cảm thấy đau đầu thì bạn cứ tạm thời để nó ở đó sau này một lúc nào đó bạn sẽ gặp lại có thể bạn sẽ tự nhận ra lý do tại sao nó lại là như vậy hoặc một lúc nào đó sẽ có ai đó giải thích cho bạn.

Học là phải chuẩn ngay từ đầu cả về phát âm và ngữ pháp? Quan điểm của tôi là "học cái gì mình thích". Do đó nếu bạn tập trung học phát âm và ngữ pháp ngay từ đầu mà làm bạn cảm thấy dễ chịu thì bạn cứ học. Bản thân tôi thì trước đây khi còn học cấp 3 suốt ngày phải học ngữ pháp vô cùng khô khan, khó hiểu làm tôi dần mất tình yêu và ngày càng ghét cay ghét đắng môn tiếng Anh. Do đó sau này tôi tập trung học giao tiếp trước, chưa trú trọng vào ngữ pháp và phát âm nhiều (vì tiếng Anh giao tiếp ngữ pháp áp dụng khá đơn giản). Một thời gian sau khi mà đã giao tiếp khá ổn rồi tôi bắt đầu tìm hiểu thêm về ngữ pháp và dần nhận ra rằng có những cấu trúc câu lâu nay mình vẫn dùng thường xuyên bây giờ mới gặp trong ngữ pháp. Lúc này tôi cảm thấy ngữ pháp dễ hơn rất nhiều. Sau đó tôi tiếp tục xem và nghe các video luyện phát âm để cải thiện kỹ năng phát âm của mình. Lúc này đã giao tiếp được rồi nên tôi có thể áp dụng ngay kết quả luyện phát âm của mình vào các buổi giao tiếp ở lớp, câu lạc bộ, ... nên tôi cũng thấy thú vị hơn.

Luyện nghe thụ động thường xuyên: Đây là phương pháp tôi đã áp dụng và có kết quả rất tốt. Luyện nghe thụ động có nghĩa là tôi luyện nghe bất cứ khi nào có thể nhưng tôi không ép mình phải căng não ra để nghe và hiểu được nội dung của những gì tôi đang nghe. Nhiều bạn mới học được một thời gian đã ép mình xem phim tiếng Anh không bật phụ đề mà phải nghe và hiểu được. Điều này là không thể bởi vì nghe là kỹ năng khó nhất trong tiếng Anh và cần nhiều thời gian để luyện tập. Tôi đã tận dụng tất cả thời gian của mình để luyện nghe: lúc ngồi ăn cơm, lúc trên xe buýt đì học tới trường, lúc ngồi chơi, trước lúc đi ngủ, ... hay thậm chí cả khi đi vệ sinh. Luyện nghe nhiều như thế nhưng tôi lại không ép mình phải căng não để nhân biết chữ. Tôi cứ nghe và để ý với một tâm trí thoải mái, nghe được bao nhiêu thì nghe. Một audio, video tôi có thể xem và nghe đi nghe lại cả vài chục lần. Khi tần xuất lặp lại đã đủ lớn tôi dần nhần ra rất nhiều từ vựng khá dễ nhưng những lần đầu nghe tôi không thể nào nghe được. Cũng có những từ vựng tôi không hề biết nghĩa nhưng do nghe nhiều quá phát âm của nó đi vào tiềm thức của tôi sau này gặp nó ở

đâu đó tôi liền nhận ra và không bao giờ quên. Cũng do luyện nghe nhiều theo cách này và luyện nói nhiều mà hầu như tôi không phải dành thời gian học thuộc từ vựng, cứ nghe đi nghe lại, nói đi nói lại rồi tự dưng nhớ.

Mỗi ngày chỉ cần dành ra 30 phút để học tiếng Anh? Tôi thấy nhiều trang web quảng cáo như vậy. Theo tôi như vậy là chưa đủ bởi vì với 30 phút ít ỏi đó nếu trừ đi thời gian bạn ôn tập bài cũ, chuẩn bị bàn ghế, sách vở, chỗ ngồi, ... cũng gần hết 30 phút rồi. Cách tôi đã làm là tận dụng tất cả thời gian có thể để học tập miễn là không để mình bị stress và không cố gắng nhồi sọ đến quá tải. Tôi học cả lúc ngồi trên xe buýt, cả lúc đang nấu cơm, ... tôi cũng nghĩ về bài học của mình vì tôi biết sự tiến bộ của tôi tỉ lệ thuận với thời gian tôi bỏ ra. Bởi vậy chỉ sau một năm tập trung tôi đã tiến bộ hơn cả chục năm học tập lơ là trước kia của mình.

Không được chần chừ, trì hoãn: Thói quen rất khỏ bỏ của chúng ta là hay chần chừ, thay vì học bài hôm nay chúng ta thường chần chừ hoãn lại ngày mai, rồi ngày mai nữa. Chúng ta có hàng tá những lý do cho sự trì hoãn của mình: hôm thì sinh nhật bạn, hôm thì bữa nay trời mưa, ... bạn nghĩ hoãn một ngày có sao nhưng thời gian trôi qua rất nhanh, vèo một cái lại hết tuổi thanh xuân rồi. Đây là thói quen xấu mà thỉnh thoảng tôi vẫn mắc phải. Nếu chúng ta loại bỏ được nó thì chúng ta sẽ tiến nhanh hơn.

Chảnh: tôi thấy nhiều bạn khi học kha khá được một chút lại có tính tự cao, xem thường những bạn khác, chỉ chịu nói chuyện với những người giỏi hơn mình. Họ nghĩ rằng chỉ có nói chuyện với người giỏi hơn mới nâng tầm của họ lên. Làm như vậy thứ nhất sẽ bị nhiều người ghét bỏ, xa lánh làm bạn thấy không thoải mái trong lớp học, trong công ty. Thứ hai, giúp đỡ bạn bè cũng là cách giúp bạn cải thiện được rất nhiều kỹ năng: kỹ năng truyền đạt, trình bày, diễn giải, kỹ năng thuyết trình, kỹ

năng xây dựng mối quan hệ, ... chưa kể bạn sẽ được mọi người yêu mến, ngưỡng mộ khiến bạn lúc nào cũng hào hứng đến lớp, đến công ty.

Không nên quá tự cao và không nên tự ti : Như tôi đã nói tự cao sẽ làm người khác ghét bỏ bạn, còn tự ti sẽ làm bạn mặc cảm không dám vượt qua vùng thoải mái của mình. Nếu bạn tự ti về bản thân mình bạn sẽ luôn e dè rằng mình không thể làm được, rằng người khác sẽ đánh giá bạn không tốt nếu bạn làm sai, ... Bạn nên sống tốt, quan tâm đến mọi người để được yêu mến nhưng cũng không nên quá quan tâm đến những gì người khác nghĩ về mình. Bạn cũng không nên nghĩ rằng lúc nào người khác cũng để ý, soi mói bạn để rồi bạn không dám hành động vị sợ sai. Sẽ có 1/3 số người biết chúng ta quý mến chúng ta, 1/3 số người biết chúng ta ghen ghét chúng ta và 1/3 số người biết chúng ta chẳng qan tâm chúng ta là ai. Bạn hãy mạnh dạn năng nỗ, giơ tay phát biểu vì đây là điều kiện cần để bạn được thầy cô chú ý, bồi đắp. Bạn không nên ghen ghét ai cả vì ghét người ta là bạn đang tự mình uống thuốc độc. Nếu có ai đó không vui với sự năng nỗ, tích cực của bạn thì hãy bỏ ngoài tay. Khi bạn vươn xa hơn họ thì họ sẽ quay sang nịnh bợ, nể trọng bạn.

So sánh với bạn bè: Bạn có hay so sánh bản thân mình với bạn bè? nếu như vậy và xung quanh bạn là những người không tốt thì bản sẽ nghĩ rằng mình chỉ cần nhỉnh hơn họ một chút là đủ và hiển nhiên bạn không thể nào giỏi lên được; còn nếu bạn bè của bạn giỏi hơn bạn rất nhiều có thể bạn sẽ tự ti về bản thân mình. Do đó bạn nên hạn chế so sánh mình với bạn bè, nên tìm những người bạn cùng tiến thay vì cùng lùi để chơi.

Nhận ra giai đoạn ì ạch: Lúc mới học tiếng Anh bạn sẽ thấy rất phấn khởi bởi vì sự thay đổi từ giai đoạn chưa biết sang giai đoạn biết là rất rõ ràng khiến bạn dễ dàng nhận ra và cảm thấy thú vị. Sau giai đoạn này là giai đoạn chuyển luyện tập để chuyển từ biết lên thành thạo. Giai đoạn này mất rất nhiều thời gian và bạn rất khó

để cảm nhận được bản thân mình vẫn đang tiến triển (đang mở rộng vốn từ vựng, luyện đặt câu cho thành thạo hơn, ...). Bạn có cảm giác như mình đang dậm chân tại chỗ và mất hết hứng thú học tập rồi nghỉ học giữa chừng, sau này cần phải đi học lại thì đã quên hết kiến thức cũ. Do đó, bạn nên tỉnh táo nhận ra giai đoạn này để tiếp tục học và luyện cho tới khi thành thạo.

Bạn nghĩ rằng tuổi tác là rào cản : nhiều em lớp 12 nhắn tin than với tôi rằng "năm này em lớp 12 rồi mà bị mất gốc không biết bắt đầu lại còn kịp không ? ". Tiếp tới là các bạn sinh viên "nay em tốt nghiệp Đại học rồi mà bị mất gốc không biết bắt đầu học lại có kịp không ?"... Thực tế có rất nhiều các anh chị học viên của tôi hiện tại đang là bác sĩ, kỹ sư, kế toán trưởng, giám đốc công ty mới bắt đầu học lại tiếng Anh, có chị bên Úc năm đã hơn 50 tuổi rồi mới bắt đầu lại từ đầu và chị học rất nhanh vì chị đã nhận ra tầm quan trọng của tiếng Anh để hòa nhập với cuộc sống bên Úc. Bạn thấy đó, không có tuổi nào là không học được cả, phải chăng là người ta đang biện hộ cho sự lười học của mình thôi. Khi bạn đọc được những điều này thì hãy sắp xếp thời gian bắt tay vào học sớm nhất có thể để khỏi lãng phí thời gian của mình.

HÉT CHƯƠNG 2

Chương 3: HƯỚNG DẪN BẠN THỰC HIỆN TỪNG BƯỚC

Bước 1: Sắp xếp thời gian ưu tiên.

Không còn nghi ngờ gì về tầm quan trong của tiếng Anh đối với cuộc sống, công việc và sự nghiệp của chúng ta. Do đó bạn nên nghiêm túc ưu tiên thời gian cho môn học này. Nếu bạn đang phải học hoặc làm quá nhiều thứ cùng một lúc thì bạn phải cân nhắc môn học nào, công việc nào là quan trọng hơn đối với bạn để có sự ưu tiên, tập trung cho nó trước. Bạn không nên học một lúc quá nhiều môn, làm một lúc quá nhiều việc khi chưa nhuần nhuyễn để bị loãng. Bạn không nên học một lúc hai hoặc ba ngoại ngữ. Tập trung vào mình tiếng Anh cho tới lúc thật nhuần nhuyễn rồi bạn có thể toàn tâm toàn lực học ngoại ngữ tiếp theo.

Thậm chí nếu bạn đang có một công việc khá nhưng rất bận rộn và tiếng Anh thực sự rất quan trọng đối với sự nghiệp của bạn thì bạn có thể tạm thời làm một công việc khác nhẹ nhàng hơn để dành thời gian tập trung học tiếng Anh. Đôi lúc chúng ta phải chấp nhận tạm lùi một bước để tiến hai bước.

Bước 2: Xây dựng niềm đam mê.

Như đã kể ở đầu ebook trước đây tôi đã từng rất sợ môn Hóa học, rất sợ tiếng Anh và rất sợ môn tin học nhưng sau này tôi đều tìm lại được niềm đam mê với chúng. Vậy chúng ta có đam mê một môn học, một công việc hay không chưa hẳn là do bản chất của môn học, công việc đó mà còn do nhiều yếu tố như môi trường học tập, làm việc, giáo viên dạy môn đó và kể cả cách cư xử của những người bạn, đồng nghiệp của bạn trong môi trường đó nữa. Ví dụ cùng một môn học nhưng nếu may mắn bạn vào được lớp học có giáo viên truyền đạt dễ hiểu, có những người bạn dễ mến thì bạn sẽ yêu thích môn học đó nhưng cũng môn học đó bạn chẳng may vào lớp của một giáo viên khó chịu, không có phương pháp dạy tốt và bạn bè chẳng mấy thân thiện có bạn sẽ ghét luôn cả môn học đó, công việc của bạn cũng vậy.

Để xây dựng được niềm đam mê với môn tiếng Anh trước tiên bạn nên dành thời gian tìm hiểu cho mình một người thầy tốt, người có thể truyền đạt kiến thức cho bạn một cách đơn giản, dễ hiểu và cho bạn động lực để học tiếng Anh. Bạn có thể tham khảo thông tin các lớp học từ bạn bè của mình, hay tìm hiểu đánh giá của người học về lớp học đó trên mạng internet. Tuy nhiên bạn vẫn phải tỉnh táo vì có nhiều trung tâm có "cò mồi" (họ cho người giả nhận là học viên cũ, tạo tài khoản để nhận xét lớp về trung tâm, lớp học và chất lượng của giáo viên). Nếu bạn có ý định đăng ký học tại một trung tâm nào thì bạn hãy mạnh dạn yêu cầu được học thử để xem chất lượng như thế nào. Hoặc bạn có quyết định đăng ký thì hãy đăng ký học 1 tháng trước xem sao đã, đừng vì ham khuyến mãi đăng ký cả khóa để được giảm giá bao nhiêu phần trăm rồi đăng ký vào lớp chất lượng kém coi như việc học của bạn đi tong.

Khi đã vào lớp học rồi bạn phải luyện tập tính chủ động, ôn bài và chuẩn bị bài kỹ càng để thường xuyên giơ tay lên phát biểu. Việc này sẽ giúp bạn dần lấy được sự chú ý của thầy và các bạn, rồi thầy sẽ bồi dưỡng bạn nhiều hơn và các bạn cũng ngưỡng mộ bạn hơn giúp bạn có hứng thú mỗi khi đến lớp.

Nếu được thầy cô để ý nâng đỡ bạn cũng đừng quên cảm ơn thầy cô (bạn đừng hiểu nhầm là tôi xúi bạn hối lộ thầy cô nhé). Lời cảm ơn có thể đơn giản là một vài

tin nhắn hỏi thăm cảm ơn thầy cô; có thể là những món quà đơn giản như một vài cái kẹo, một hũ sữa chua hay một vài trái cây gì đó không nhất thiết phải có giá trị cao. Trước đây vì quý thầy nên thỉnh thoảng tôi lại mang một hũ sữa chua, một vài cái bánh, cái kẹo tặng thầy. Như vậy thầy sẽ rất vui vì được quan tâm và cũng không làm các bạn khác ghen tị vì những món quà đó không có giá trị lớn về tiền bạc.

Việc tiếp theo là bạn phải chủ động hòa nhập, vui vẻ, giúp đỡ các bạn trong lớp nếu có thể. Việc này vừa giúp bạn được yêu mến vừa giúp bạn cải thiện nhiều kỹ năng như tôi đã nói ở các phần trước.

Học thầy không chưa chắc đã đủ, bạn phải tự luyện tập thêm bất kì lúc nào có thể như vậy mới đẩy mạnh tốc độ của bạn lên được (bạn có thể tham khảo các tài liệu tôi đã dùng ở chương sau).

Ngoài ra bạn nên dành thời gian cuối tuần tham gia các câu lạc bộ tiếng Anh để luyện tập thêm. Đối với tôi việc này là VÔ CÙNG QUAN TRONG bởi vì trong các giờ học dù sao bạn cũng đến lớp với tâm trạng là đi học, ít nhiều bạn cũng sẽ có áp lực phải học. Khi đến câu lạc bộ đơn giản là để nói chuyện, chia sẻ, cùng nhau "chém gió" khi quen rồi bạn sẽ thấy việc này vô cùng thoải mái, thú vị. Tuy nhiên việc gì cũng vậy: vạn sự khởi đầu nan, do đó nếu mới là lần đầu có thể bạn sẽ bị ngợp nếu chưa có được một lượng kiến thức nhất định cộng với sự hồi hộp của lần đầu tham dư. Vây nên lúc đầu ban có thể tới những câu lạc bô tiếng Anh có phòng sinh hoạt cho người mới học tiếng Anh. Nếu ở saigon bạn có thể đến câu lạc bộ tiếng Anh Yume Talk thuộc Nhà văn hóa Thanh niên TP.HCM. Yume Talk có hai địa điểm sinh hoạt là ở chỉ nhánh chính Nhà văn hóa Thanh niên số 4 đường Phạm Ngọc Thạch, quận 1, TP.HCM [hình như là có cả buổi sáng và buổi chiều chủ nhật hàng tuần, các bạn có thể kiểm tra lại thông tin trên internet] và địa điểm sinh hoạt thứ 2 là tại Nhà thiếu nhi Phú Nhuận – số 179 Hoàng Văn Thụ, phường 8, quận Phú Nhuận, HCMC sinh hoạt từ 14h30-17h chiều chủ nhật hàng tuần. Bạn chỉ việc đến đó gửi xe và hỏi thăm câu lạc bộ tiếng Anh sẽ có người chỉ bạn. Đi tới câu lạc bộ sẽ có các bạn

admin đợi sẵn, bạn nói muốn vào phòng level A các bạn admin sẽ bán cho bạn 1 topic 10k rồi dẫn bạn vào phòng sinh hoạt.

Bạn nên tới đó một lần nếu thấy ổn thì tiếp tục tham gia hàng tuần và đừng quên tích cự tham gia trò chơi, phát biểu để được luyện tập nhiều và tự tin hơn. Còn nếu bạn tới một lần và thấy bị ngợp thì bạn cứ yêu tâm về nhà luyện công thêm một thời gian nữa rồi mình quay lại. Bạn phải nhớ là việc tới câu lạc bộ sinh hoạt là cực kì quan trọng vì bạn có có hội giao lưu học học, tiếp xúc với nhiều người. Như vậy thì bạn mới nhanh giỏi lên được.

Tại các câu lạc bộ tiếng Anh sẽ có nhiều tầng lớp khác nhau tham gia nên cho dù bạn còn trẻ hay đã có tuổi bạn vẫn không sợ bị lạc đàn đâu. Lúc đầu có thể khó khăn nhưng khi bạn quen rồi bạn sẽ thấy đây là một nơi tuyệt vời để bạn vừa học vừa chơi. Có rất nhiều người xem đây là cơ hội để giải trí cuối tuần sau một tuần làm việc căng thẳng.

Nếu kiến thức bạn đã kha khá bạn có thể tham gia câu lạc bộ English Speaking Club (ESC) tại Cung văn hóa lao động, số 55B – Nguyễn Thị Minh Khai, quận 1. Tại đây có rất nhiều bạn có thể giao tiếp tốt, có nhiều tải lẻ và thỉnh thoảng có người nước ngoài. Câu lạc bộ sinh hoạt chiều chủ nhật hàng tuần 15h-17 h. Hoặc bạn cũng có thể tìm hiểu thông tin một vài quán café có môi trường nói tiếng Anh. Trước đây thỉnh thoảng tôi qua quán café Master Cup bên quận 7. Ngoài ra bạn cũng có thể tìm hiểu thêm thông tìn các câu lạc bộ và quán café tiếng Anh khác gần chỗ bạn thông qua google.

Còn nếu bạn ở xa thành phố bạn có thể tập hợp một nhóm người lại để cùng nhau luyện nói, học tập và sinh hoạt tiếng Anh. Trước khi làm điều này bạn nên tập trung luyện tập để có một lượng kiến thức kha khá, như vậy khi tập hợp nhóm bạn có thể sẽ là người trụ cột dẫn dắt nhóm của bạn cùng tiến bộ, cơ hội để bạn phát triển sẽ nhiều hơn.

Trường hợp nếu gần chỗ bạn không có ai đang học tiếng Anh giống như bạn thì bạn có thể liên hệ với tôi, tôi có thể giúp bạn hỏi xem các bạn trên trang facebook, trên

kênh youtube <u>www.HelloCoffee.vn</u>có ai cũng muốn lập nhóm luyện nói như bạn không và giới thiệu để các bạn gặp nhau cùng tạo nhóm để luyện tập. Tôi cũng có thể hỗ trợ bạn topic để thảo luận nếu bạn muốn.

Khi đã thấy tự tin với trình độ tiếng Anh của mình bạn có thể lên mạng tìm hiểu thông tin các cuộc thi hùng biện tiếng Anh và đăng ký tham gia. Nếu không được giải thưởng gì thì ít nhất bạn cũng có cơ hội để ôn luyện, học hỏi thêm. Còn nếu may mắn đoạt giải thì đây còn là cơ hội để bạn nhận được học bổng và làm giàu bảng thành tích của mình. Việc này sẽ giúp cho bạn có được một CV thu hút nhà tuyển dụng sau này.

Bước 3: Tư mở câu lạc bộ tiếng Anh của riêng ban

Khi bạn đã giao tiếp tiếng Anh thành thạo và tạo được mối quan hệ tốt với giáo viên của bạn, với các bạn trong lớp học của bạn và các bạn trong câu lạc bộ và trong quá trình học tập, sinh hoạt năng nỗ thì bạn hoàn toàn có thể mở câu lạc bộ tiếng Anh của riêng mình để bạn từ tổ chức sinh hoạt, luyện tập thêm. Việc này giúp bạn có thêm niềm vui mới và học hỏi, cải thiện thêm được nhiều điều hay. Tuy nhiên việc này chỉ nhằm mục đích để vui chơi cùng học tập trao đổi tiếng Anh chứ không phải hoạt động có lợi nhuận. Địa điểm sinh hoạt bạn có thể tổ chức tại một quán café nào đó và bạn nên chủ động sắp xếp lệch giờ sinh hoạt của các câu lạc bộ bạn đã từng tham gia để thỉnh thoảng bạn có thể quay lại câu lạc bộ cũ sinh hoạt và mời các bạn ở câu lạc bộ cũ qua câu lạc bộ mới của mình sinh hoạt, việc này tốt cho cả hai.

Bước 4: Vận dụng tiếng Anh vừa học vừa kiếm tiền

Khi bạn đã tự xây dựng cho mình được một cộng đồng những người yêu thích tiếng Anh thì tôi tin chắc bạn có thể dùng tiếng Anh để kiếm tiền được rồi. Nếu bạn thích dạy học bạn có thể liên hệ các trung tâm tiếng Anh xin làm trợ giảng hoặc liên hệ các trung tâm gia sư để nhận lớp dạy thêm. Nếu bạn thích làm hướng dẫn viên du lịch bạn cũng có thể lên mạng tìm thông tin tuyển dụng vì có rất nhiều công ty du lịch

cần người biết tiếng Anh để dẫn tour. Có một sự thật có thể bạn không biết là có nhiều hướng dẫn viên du lịch họ dẫn khách ra nước ngoài nhưng họ không rành tiếng Anh. Bạn tôi làm phó phòng công ty du lịch và thường xuyên dẫn tour đi Châu Âu nhưng tiếng Anh của anh ấy cũng chi bập bẹ. Vì đi tour mỗi lần đều giống nhau nên anh ấy chỉ việc nghiên cứu tài liệu cho kĩ một lần rồi cứ theo đó dẫn tour. Do đó nếu bạn giỏi tiếng Anh cơ hội của bạn sẽ rất nhiều nhưng bạn phải tự tin tìm kiếm. Ngoài ra bạn cũng có thể đăng ký làm cộng tác viên của các công ty biên dịch, phiên dịch, ... hoặc đơn giản là sử dụng trong công việc hiện tại của mình để kiếm tiền, thăng tiến.

Chương 4: CÁC TÀI LIỆU TÔI ĐÃ SỬ DỤNG TRONG QUÁ TRÌNH HỌC TIẾNG ANH CỦA MÌNH

- Bộ video "English have a go": đây là bộ video tôi rất thích trong khoảng thời gian đầu học tiếng Anh. Vì nội dung nó gần gũi với cuộc sống thường ngày và tốc độ không quá nhanh. Thực sự lúc mới nghe có nhiều từ vựng tôi không tôi cũng không biết nhưng nghe đi nghe lại nhiều dần dần tôi thấy nó dễ hơn. Không chỉ bộ video này mà các tài liệu luyện nghe khác tôi nghe mỗi bộ ít nhất vài chục lần.
- Series VOA Special English: Khi đi học ở trung tâm ngoại ngữ thuộc Nhà văn hóa Thanh niên thầy tôi dùng tài liệu này cho cả lớp nghe. Tốc độ đọc vừa phải + giọng chuẩn Mỹ + rõ ràng nên tôi nghe cũng tàm tạm. Về nhà tôi lên youtube mở thêm để luyện nghe. Tôi không nghe rồi điền từ ở nhà mà chỉ nghe rồi nhìn chữ chạy trực tiếp.

- Bài giảng "The last lecture" của giáo sư Randy Paush: Giáo sư Randy Paush (Mỹ) biết mình mắc bệnh ung thư và không thể qua khỏi, ông đã có một bài giảng cuối cùng trước khi chết tại trường Đại học nơi ông giảng dạy. Khi biết mình sắp chết ông vẫn rất vui vẻ lạc quan nên tôi rất thích xem "The last lecture" của ông, vừa để luyện tiếng Anh vừa cảm thấy xúc động. Tôi xem đi xem lại video này rất nhiều lần. Bạn có thể tìm xem trên youtube. (tôi xem video này từ khi tiếng Anh chỉ mới tàm tạm cho tới khi khá thành thạo)
- VIDEO HOME THE PLANET EARTH: Tôi luyện video này khi tiếng Anh đã kha khá. Tôi thích video này bởi vì nó có nhiều khung cảnh thiên nhiên hũng vĩ, có một số đoạn nhạc hay (bạn có thể xem trên youtube).
- IELTS PREPARATION SERIES: Đây hình như là bộ DVD chính phủ Úc tặng Việt Nam. Tôi thích luyện bộ này vì người dẫn chương trình dễ thương
- Bài thuyết trình của AL GORE về GLOBAL WARMING and GREENHOUSE EFFECT. AL GORE là người từng tranh cử tổng thống Mỹ. Tôi thích luyện video này của ông vì phòng cách thuyết trình vui vẻ, cuốn hút. Clip ngày xưa tôi xem hiện tôi tìm trên youtube không còn thấy nữa.
- TED TALKS: Sau này tôi xem thêm TED TALKS, một chương trình rất nổi tiếng được nhiều người học tiếng Anh sử dụng để luyện tập. Bạn có thể tìm thấy nhiều bài thuyết trình của các nhân vật nổi tiếng thế giới trên đây.
- Bộ đĩa và ebook "Mastering the American Accent": Đây là tài liệu tôi đã dùng để luyện phát âm và ngữ điệu tiếng Anh. Ngày xưa tôi mê tới mức tôi đón xe khách đi từ nhà tôi (lúc đó tôi về quê ở Thanh hóa) ra Hà Tây để mua bộ đĩa. Bây giờ bạn có thể tìm bộ video miễn phí trên mạng internet.
- Về sách thì có thời gian tôi học cuốn BIG STEP TOEIC và TOEFL IBT nhưng tôi không tập trung nhiều lắm.

Trên đây là một số tài liệu tôi đã sử dụng để luyện tập bạn có thể tham khảo. Bạn có thể luyện thử xem sao. Nếu bạn luyện mà không cảm thấy thích thì bạn cứ mạnh dạn tìm kiếm những videos, audio mà bạn cảm thấy thoải mái nhất khi luyện, vì có như vậy bạn mới cảm thấy đam mê.

Như vậy tôi đã trình kể lại cho bạn toàn bộ quá trình và các phương pháp tôi đã thực hiện để thay đổi trình độ tiếng Anh của mình. Tôi tin chắc rằng nếu bạn làm theo những gì tôi đã làm bạn cũng sẽ cải thiện trình độ tiếng Anh của bạn vượt bậc. Chúc bạn sớm chinh phục tiếng Anh và gặt hái được nhiều thành công trong cuộc sống!

HOÀNG VĂN MANH,

Founder & teacher of Hello Coffee